

Quæstionum, Et Resolutionvm Legalium Libri Duo

Quæstionum, Et Resolutionum Legalium Libri Duo - Quorum Prior in duas Partes divisus, continet Resolutiones Beneficiales, Canonicas Et Regulares: Secundus Controversias Civiles determinat

Tonduti, Pierre François de

Lugduni, 1683

Cap. III. De ætate ad obtinendos prioratus non conventuales, in Gallia requisita.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98367](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98367)

Quaest. & Resol. benefic. Cap. II. & III.

3

manutenendum. Videri tamen poterunt per eum fuisse deducta ead. quaest. 28. n. 30. & multis seqq. ad quae pro nunc me remitto.

CAPUT II.

De Virginibus congregationis sanctae Ursulae. Utrum sint capaces successionis in Gallia.

SUMMARIUM.

1. Quaestio, An persona sit verè religiosa, dependet ex modo vivendi, & constitutionibus congregationis.
2. Virgines sanctae Ursulae, in quo differant à Virginibus tertij ordinis.
3. Virgines tertij ordinis an succedant in Gallia.
4. Votum clausurae reddit Virgines incapaces successionis apud Gallos.
5. Dispositio authentica defuncto, Cod. ad senatus-consult. Tertyll. servatur in Gallia, & in curia Tholosana.
6. Renuntiatio ab ingrediente Monasterium facta, sub praetextu laesione cuiuslibet non rescinditur.

1. **O**missis quae de hac quaestione copiose tractat Menoch. conf. 948. dixi secundum Gallicas constitutiones & consuetudines, quae Religiosos profectos à successionem repellunt: totam hujus quaestionis resolutionem ex regulis, & modo vivendi praeceptis istarum congregationum dependere. Unde alias in Gallia cum de hoc tractaretur circa successionem puellarum tertij ordinis; Senatus decrevit quod partes deducerent & probarent modum vivendi, adjudicata interim Puellae provisione alimentorum: ut apud Tournet in sua collect. arrest. benefic. lit. R. cap. 136.

2. Loquendo tamen in genere, quamvis sit magna differentia inter Sorores sanctae Ursulae, & Sorores tertij ordinis; quia istae non vivunt in communi, sed in suis viventibus hospitibus poenitentiam agunt, & virtutum Domino in humilitate famulantur: ut dicitur in Clement. 1. de relig. domib. Sorores verò sanctae Ursulae in communi vivunt, majoremque disciplinam regularem observant. Ex una tamen congregatione ad aliam refecti potest, quoad ipsas ut sensus supremorum Galliae tribunalium, circa illarum successionem; cum utriusque generis puellae nullum solemne votum religionis evitant.

3. Veniendo igitur ad puncti propositi resolutionem; Senatus Gallici hoc observant, quod tertij ordinis Religiosae in coelibatu remanentes, solum succedunt in usufructu: si verò matrimonio copulentur, quod facere possunt, tunc etiam in proprietate succedunt. Pap. lib. 21. tit. 1. de successione, arrest. 1. Quamvis Imbert. in suo Enchirid. in verb. Moyne profex, illas successionis incapaces esse, generaliter existimaverit: diceis ita fuisse judicatum. Quem sequitur Scholasticus ad Lovet lit. C. numero 8. Petrus Gregor. in synagm. lib. 45. cap. 2. num. 8. Barry de successione. lib. 16. tit. 1. num. 6. † Quod verum est, si votum clausurae emisserint; nam illo non emisso, non sunt omnino incapaces, ut supra dictum est; adden. ad Pap. d. arrest. 1. post Chopin. lib. 4. de privileg. rustic. part. 3. cap. 8. artic. 7. & de sacra polit. lib. 2. tit. ult. num. 9.

Tom. I. Pars I.

Et ex his colligi potest, quod Religiosae sanctae Ursulae in Gallia à successionem repelluntur, si clausurae perpetuae votum emisserint: sin minus, ad successionem proprietatis admittuntur, dum dimisso coelibatu matrimonium contraxerint.

Quae successio deferretur secundum ordinem & modum authenticae defuncto, Cod. ad S. C. Tertyll. quae in Gallia, & nominatim in Curia Tholosana observatur, teste Maynard. lib. 6. c. 93. in princ. & juxta novell. 118. §. si verò cum ascendentibus.

Et haec tanto magis procedunt, supposita renunciatione bonorum omnium paternorum, & maternorum; adversus quam, dum Monasterii ingressus causa facta fuit, non datur restitutio ex capite laesionis enormissimae: ut sapius fuit iudicatum, & inter ceteros docet Cancr. lib. 2. var. resol. cap. 8. num. 80. in nov. & lib. 3. cap. 15. de renunciatio. n. 13.

CAPUT III.

De aetate ad obtinendos Prioratus Conventuales, vel non Conventuales, in Gallia requisita.

SUMMARIUM.

1. Omnia Beneficia simplicia hodie ex Concil. Trid. requirunt aetatem 14. annorum.
2. Sufficit tamen annus 14. incipiens.
3. In Gallia sufficit septennium in simplicibus beneficiis, secundum Ius antiquum.
4. Beneficia quae sonant in nomen Rectoriae per se stant, non possunt possideri in Gallia à minore 14. annorum.
5. In Prioratibus Conventualibus, minor 25. annis non admittitur.
6. Prioratus non Conventuales Curati 25. annos requirunt.
7. Prioratus non Conventuales, in quibus cura per Vicarium perpetuum exercetur, exigunt annum vigesimum.
8. Prioratus non Conventuales, in quibus cura nec per senec per alium exercetur, exigunt annum 14.
9. Hodie tamen ex Concil. Trident. & ex Regis constitutione requiritur annus 16.
10. Aetas & alia qualitates requisita, dum beneficium Regulare datur in titulum, debent intervenire in commenda. Intellige ut n. 12.
11. Si Minori Commendetur beneficium, debet promoveri ad Ordinem requisitum intra Annum; non à die adeptae possessionis, sed legitima aetatis.
12. In Commenda temporalis, debent omnino intervenire qualitates requisita, dum illud beneficium daretur in titulum.

Dum quaeritur quae Aetas requiratur in Gallia, ad obtinendos Prioratus non Conventuales; hoc est, quibus nulli subsumunt qui collegialiter vivunt. Prima sit conclusio, quod omnia beneficia simplicia requirunt hodie aetatem 14. annorum ex Concilio Tridentino sess. 24. de reformat. cap. 6. † sufficit tamen annus 14. attigisse, ut Sacra Congregatio declaravit. Barbof. de Episc. part. 3. allegat. 60. num. 76.

Secunda. In Gallia Conciliaris dispositio hoc in capite non observatur; sed sufficit septennium ad

A 2 obij

4 Petri Francisci de Tonduti Sanlegerij,

obtinenda simplicia beneficia. Selva de benef. part. 3. quæst. 5. num. 27. Garz. de benef. part. 7. cap. 4. num. 4.

Tertia. Si verò sonent in nomen Rectoriæ per se stant, etiam si sint beneficia simplicia, ætatem 14. annorum requirunt: quia in illis requiritur iudicium, ejus impuberes non sunt capaces. cap. in de-
corum, de arate & qualis. ordin. & cap. super inordi-
nata, de prabend.

Quarta. Si sint prioratus Conventuales, ætas exi-
gitur 15. annorum. Clem. ne in agro, §. ceterum, de stat.
Monach.

Quinta. Si prioratus non Conventuales, quibus
cura animatum imminet per seipsum exerceri, solita
ætas, pariter requiritur 25. annorum, d. §. ceterum, &
d. cap. super inordinata, & ibi DD.

Sexta. Si prioratus sint non Conventuales, in quibus
Cura per Vicarium perpetuum exerceri solet, re-
quitur ætas 20. annorum. d. Clem. ne in agro, §. ceterum,
de stat. Monach.

Septima. Si sint Prioratus non Conventuales, in
quibus Cura nec per se, nec per alium exercetur; re-
quitur saltem ætas 14. annorum. Guill. Bened. in cap.
Raynuius in verb. adjecta impuberi, n. 60. Abb. d. cap.
super inordinata, n. 9. de prabend. Selva. d. part. 3. quæst. 5.
n. 20. & 21. † Sed hodie cum certum sit hos Priora-
tus regulares, non professis non esse conferendos;

requiritur ætas 16. annorum, quæ necessaria est ex
Concil Trident. ad Professionem: cui etiam annuit
Blesensis constitutio art. 28. ut notat addit. margina-
lis ad Selva. d. quæst. 5. n. 23.

Octava Conclusio. Si Prioratus regularis detur in
commendam, eadem requiritur ætas quæ require-
re, si daretur in titulum, ex sententia Gonzal. ad
regul. 8. Cancel. gloss. 5. §. 8. num. 9. per text. in cap.
nemo deinceps, de elect. lib. 6. allegat Verall. decis. 127.
num. 3. part. 1.

Sed veritas est in contrarium, nempe quod si Pa-
pa minori 25. annis commendet beneficium Regula-
re valet concessio; sed cum ætatem legitimam atti-
gerit, debet ad ordinem requisitum promoveri: &
sic dum requiritur sacerdotium, debet promoveri in-
tra annum, non à die collationis computandum, sed
à die quo legitimam ad sacerdotium ætatem habue-
rit: ut decisum fuit per Arresta apud Lovet in addit.
lit. B. n. 4. Et hoc fundatur in dispositione d. §. ceterum,
ibi: intra vigesimum quintum suæ ætatis annum,
si ante annum ipsum in Conventuales Prioratus eis
fuerint commissi, aut collati, se faciant ad sacerdotium
promoveri. Ubi notandum est verbum commissi, quod
commendam importat. Rebuff. de pacis. possess. nu-
mero mibi 54.

Nec obstat text. in d. cap. nemo deinceps, quia ibi
agitur de Commenda temporalis facta ad sex Menses,
nos de Commenda perpetua. Et ita etiam Verall.
decis. 127. num. 3. part. 1.

CAPVT IV.

An filij Hæreticorum sint capaces
beneficiorum.

SUMMARIUM.

- 1 Filij hæreticorum ex dispositione Juris communis
inhabiles sunt ad obtinenda beneficia.
- 2 Filij hæreticorum de Jure communi privantur etiam
beneficiis jam obtentis, secundum multorum
sententiam.

De Jure Gallico, filij hæreticorum non sint inhabi-
les ad obtinenda beneficia; nec amittunt obtenta.

SI quæstio propofita secundum Juris communis
terminos esset decidenda, concludendum esset
filios hæreticorum, ad obtinenda beneficia omnino
inhabiles esse: cap. Quicumque 2. §. hæretici. Et cap.
statutum, l. 2. de hæretic. lib. 6. Rebuff. in prax. tit. de
mod. amitt. benef. n. 25. Garz. de benef. part. 1. cap. 16.
num. 75. & seqq. Quod locum habet, si liberi sint
legitimi, siue illegitimi; ne plus luxuria consequatur,
quàm castitas. Et siue liberi sint nati ante commu-
sum delictum, siue post. Lotter. de re benef. lib. 3.
quæst. 28. n. 70. & seqq.

Sed si agatur de beneficiis jam obtentis, quæstio
est valde controversa, ut videtur est apud Garz. loc.
cit. n. 75. & multis seqq. Sed tamen post longam dis-
putationem tam coram Penia, quàm coram Peregrin-
tationem tam coram Penia, quàm coram Peregrin-
no tunc Rota Romanæ Auditoribus habitam; fui-
tandem conclusum hæreticorum filios etiam obten-
tis beneficiis privari: ut videre est in decisionibus
quas inserit Theodos. Rub. in suis singular. ad decis.
Ror. Roman. ad decis. 202. & 203. coram Penia fol. 1. r. 6.
& multis seqq. Quarum decisionum postrema infer-
tur quoque apud Garz. loc. cit. d. part. 1. cap. 10. n. 70.
& post 2. volum. consil. Farinac. decis. 123. sequitur &
comprobat Lotter. de re benef. d. quæst. 28. num. 51.
& seqq.

Si verò negotium juxta Gallicas leges deciden-
dum sit, non solum hæreticorum filij Catholice vi-
ventes; sed ipsi quoque hæretici, si dimisso errore ad
fidem Catholicam conversi fuerint, beneficiorum
capaces existimandi sunt. Imò solent in Gallia hæ-
retici ad fidem redeunt, ad sua quoque beneficia ob
errorem & hæresim amissa redire. Quodque plus est,
si quis beneficium Ecclesiasticum obtinens, hæreti-
corum sectam amplecti voluerit, conceditur illi tem-
pus ad beneficium dimitendum. Papon. & ibi addit.
lib. 3. tit. 6. arrest. 3. refert Tornet. lib. 3. arrest. benef. l. 1.
H. art. 15. & lit. K. art. 3. Et hoc vigore articulo-
rum secretorum pacis occasione per Reges conce-
ssorum. Deus exorandus est ut huic malo pro sua be-
nignitate occurrere dignetur.

CAPVT V.

De prohibitione facta per fundatorem in
ipso foundationis limine, ne alius superius
præter Episcopum beneficium Ecclesia-
sticum conferre possit.

SUMMARIUM.

- 1 Ordinarius non potest cognoscere de validitate pro-
visionum, quando disputatur de potestate Legati
vel alterius Superioris.
- 2 Vicario per obitum non datur, quando beneficium
vacat per resignationem.
- 3 Beneficiis sedis Apostolicæ reservatis, provisio ab
Ordinario non est legitimus contradictor, alio-
quin provisum Apostolicum.
- 4 Fundator beneficij perpetui, non potest apponere
legem in fundatione contra potestatem conferendi
quam summus Pontifex, aut Legatus habet.
Secus in beneficio non perpetuo, quod non est pri-
vilegium.
- 5 Fundator non potest apponere condiciones sub de-
necis.